

hedspligten tilsidesættes, for så vidt angår de papirer, som undersøgelseskommissionen finder det nødvendigt at inddrage i sin undersøgelse. Jeg synes bestemt, det er anerkendelsesværdigt, at regeringen har imødekommet nogle af de kritikpunkter, vi har haft over for regeringens første holdninger.

Det, vi så har tilbage, er at få Lagtingets tilslutning til den form, man nu har lagt sig fast på. For det er jo noget, vi er nødt til at sige igen i den her sag: Meningen med undersøgelsen er jo at fjerne den tvivl om handelen, som findes på Færøerne. Der er ikke noget at sige til, når et så lille samfund som det færøske bliver belastet af en så stor gæld, en så stor forøgelse af deres i forvejen store gæld, som denne handel giver sig udslag i, at de så er meget kritiske over for omstændighederne. Og når de så kan høre, at der kommer så det ene, så det andet rygte frem om, at det her er foregået på en måde, der ikke er i orden, så må de selvfølgelig ønske sig en tilbunds gående undersøgelse. Og den undersøgelse, der kommer i sidste instans, skal være en, som nyder tillid også på Færøerne, så vi kan få myterne fjernet i den her sag.

Vi håber, at vi får tilslutning fra Lagtingets side. Det, at det henstår, det, at vi endnu ikke ved, om Lagtinget kan tilslutte sig den her undersøgelse, gør, at vi synes, det er en lille smule langt at vove sig frem på banen, når regeringen i en dagsorden i dag bare vil tage det lovforslag til efterretning, som foreligger.

Vi anerkender som sagt, at regeringen har flyttet sig. På den anden side vil vi altså lige se, at færingerne også kommer på plads i sagen her, og derfor vil vi undlade at stemme til regeringens dagsordensforslag.

Så er der kommer et andet dagsordensforslag fra Venstre, Fremskridtspartiet og hr. Óli Breckmann, et forslag, som i sin indledning siger det samme som regeringens, og som siger noget, vi åbenbart alle sammen er enige om: At vi skal have en undersøgelse af det her, men som så slutter med, at det skal være i præcis den form, som Lagtinget har lagt op til.

Det har vi sådan set nogen sympati for, men på den anden side skal man jo også tænke lidt over, hvad det er for en virkning, en sådan dagsorden vil have i den politiske proces, og dér kan vi godt være lidt bekymret for, at det dagsordensforslag vil standse processen, at det vil gøre, at der vil blive dødvande i de politiske forhandlinger. Og hvis resultatet af det så er, at vi i sidste instans slet ikke får nogen under-

søgelse, så er det jo ikke dér, vi skal ende i den her sag.

Man kan godt nogle gange i debatten her spekulere over, om der er nogle aktører i sagen her, som har andre interesser end dem, de vil vedgå. Temaet om, at der måske er nogle, der har en dårlig fortid i det her, har været inddraget. Et andet tema, synes jeg, er, at man godt kan være i tvivl om, om der er nogen, der går mere efter nogle mediegevinster i den her sag, end de går efter at få sagen undersøgt til bunds. Jeg ved det ikke.

Jeg lagde mærke til, at Politikens aldeles fremragende tegner Roald Als havde en tegning her i marts måned efter det sociale topmøde, hvor hr. Uffe Ellemann-Jensen sidder og kigger på fjernsynet og ser hr. Poul Nyrup Rasmussen, statsministeren, endnu en gang tone frem på skærmen og fortælle om det sociale topmøde og om de diskussioner, man har om verdens økonomiske problemer og verdens sociale problemer. Og man kan se, at hr. Uffe Ellemann-Jensen glæder sig til, at det her topmøde er overstået, så man igen kan komme til at snakke om færøsagen, lukkeloven, laserlyset og den slags sager.

Jeg ved ikke, om billedet er rigtigt, men lad mig bare sige, at for os er det i hvert fald vigtigt i den her sag hele tiden at forfølge den interesse, at vi skal have det her undersøgt på en måde, som kan vække tillid både her i Danmark og på Færøerne. Det er det, der er det primære i det, og vi må ikke lave politiske meldinger – heller ikke i den her debat – som kan risikere at genskabe et dødvande, som kan risikere at genskabe en situation, hvor konfrontationen mellem den danske regering og Lagtinget bare fortsætter i én uendelighed, uden at vi nogen sinde kommer i gang med en undersøgelse. Det ville være det tristest tænkelige resultat.

Jeg synes, at vi har brug for at få undersøgt den rystende inkompetence, som der ser ud til at have været i den her sag for flere centrale aktørers vedkommende. Vi har grund til at få belyst, hvem der har snydt hvem, i hvilken skala, hvorfor, med hvilke motiver, og hvad vi kan gøre også for at gøre skaden god igen.

Det centrale er at få den her undersøgelse hurtigt i gang, så vi kan få temaet af banen igen, så man kan komme til at arbejde også på Færøerne med at få genskabt nogle ordentlige, økonomisk stabile forhold på Færøerne. Det har de virkelig hårdt behov for med de store problemer, de har været igennem i masser af år. Og et